

nansloven skal vedblive at staa faldefærdig og udsat for, at der sker en Katastrove en skøn Dag. Jeg antager, at den højtærede Minister, naar han selv har gjort sig bekendt med, hvad det er, det drejer sig om, nok vil være saa velvillig at sige ligesom hans Kollega Finansministeren: Et Ord er et Ord, og Lov er Lov — selv om dette ikke er en Lov, er det dog et Løfte, afgivet af en Minister. Og nu kan der jo siges meget ondt om Ministre i Almindelighed, men som Regel kan man dog stole paa de Løfter, de afgive i Tingene. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister, at han paa Tillægsbevillingsloven — før kan det jo ikke komme — vil optage dette ringe Beløb, saa at vi kunne faa begyndt i Aar. Skete der noget af det, jeg omtalte, at Bygningen styrtede sammen, vilde det være en Skandale, og det vilde være til ubodelig Skade for de Værdier, Museet rummer.

Saa har jeg en lille Henstilling til den højtærede Handelsminister. Jeg har den Ære at være Medlem af Meterkommissionen, og nu skulle vi jo til at føre Meterloven ud i Livet. Det bliver lidt vanskeligt for Befolkningen at forstaa Forskellen mellem de gamle og de nye Maal- og Vægtbestemmelser, og i den Anledning har Meterkommissionen lagt Hovederne i Blød og udarbejdet en — vi kunne sige billedlig — Fremstilling af Forskellen mellem det nugældende og det fremtidige System. Denne Tavle skulde ophænges paa samtlige Landets Jernbanestationer og paa den Maade demonstrere Forskellen, og vi tro derigennem at give Befolkningen Lejlighed til at komme bedre ind i Systemet. Man siger som bekendt, at man kan ikke lære et Sprog, naar man ikke lærer at tænke paa det, og saaledes mener man ogsaa, at Befolkningen lærer ikke et nyt Maalesystem, forinden den lærer at tænke i det. Men hvad sker? Den højtærede Minister anerkender det store og smukke Arbejde, Meterkommissionen har udført, men da det koster 12,000 Kr., have vi ikke Penge dertil, og saa maa vi lade være dermed. Jeg tror, det er en stor Fejl. Naar man indfører en ny Lov og paalægger Befolkningen nye Pligter, har Staten ogsaa en Pligt til at gøre det saa forstaaeligt for Befolkningen som muligt, og dette lille Beløb synes jeg absolut skulde skaffes til Veje. Nu bliver der sagt fra forskellige Sider, at en af Grundene skulde være den, at der foruden Runde Taarn og et Automobil er opført en Fodgærd og en Dragon til Hest etc., men saa gal kan

jeg dog ikke tænke mig, at Ministeriet er paa Militærsagen, at det af den Grund ikke vil gaa med dertil. Jeg tror, den højtærede Minister nok kunde faa Finansministeren til at gaa med til dette lille Beløb, tilmed naar jeg kan give et lille Raad med paa Vejen med Hensyn til, hvorledes Pengene skulle skaffes. Meterkommissionen har jo nemlig indstillet til Ministeren, at fremtidig skulle Ølfustager indrettes efter Litermaal, altsaa deles efter Decimalsystemet. Efter den gældende Lov indrettes de efter det gamle System, og paa den Maade undrages der Statskassen et Beløb. Ja, den højtærede Finansminister ryster paa Hovedet, men jeg siger nu alligevel, at det er rigtigt. Vi have haft de to Kontraparter blandt Bryggerne oppe og ere blevne oplyste om, hvordan det forholder sig. Jeg ved imidlertid, at denne Sag vil blive Genstand for en Interpellation i det andet Ting, og jeg strejfer den blot her for at sige til Handelsministeren, at vidste Finansministeren, at der her kan tjenes et Par Hundrede Tusinde Kr. om Aaret, gik han nok med til at give de 12,000 Kr.

Jeg vil slutte med at sige til den højtærede Trafikminister, at de to foregaaende Trafikministre — jeg tager ikke den Minister med, der kun var Minister i nogle faa Maaneder — have lovet at komme til Randers og se, hvorledes det staar med Jernbanegaarden, og jeg vil sige til den højtærede nuværende Minister: Gør lige saadan! Det er den ældste Jernbanegaard, vi have i Danmark, og den elendigste. Vil man ikke gøre noget ved denne Jernbanegaard for Menneskenes Skyld, saa gør det for den jydsk Hesteavlsskyld! Dette Hensyn kunde maaske have sin Betydning, og derfor anmoder jeg Ministeren om at komme til Randers paa en Hestemarkedsdag.

Konseilspræsidenten (Zahle): Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) talte om, hvorledes man her i en Aarrække havde kæmpet for at naa en god Ordning af vort Militærvæsen og en god Ordning af vor Retspleje, og derefter sagde det ærede Medlem til min store Forbavsel, at nu havde vi endelig faaet vedtaget Love, som sikrede en god Ordning paa disse to Omraader, men saa kom denne slemme radikale Regering og vilde ikke være med til at føre dem ud i Livet eller vilde i alt Fald søge at hindre det. Det forbavser mig, at det ærede Medlem kunde udtale sig saaledes. Hvorvidt Retsplejeloven er god eller ej, derom kan na-